

నేను ప్రేమిస్తున్నాను.

అయితే అందులో ఎవరికీ పెద్ద విశేషం కనపడక పోవచ్చును. ఎందుకంటే యీ ప్రపంచంలో చిన్నా, పెద్దా, ముసలీ, ముతకా చాలామంది పెద్దా, చిన్నా, ముతకా, ముసిలిని ప్రేమిస్తూనే ఉన్నారు. అంత మందిలో నే నొకడిని.

కావొచ్చు. నిజమే.....కాని, నేను ప్రేమిస్తున్న మాట మాత్రం నిజం.

మహాకవి శ్రీ శ్రీ అన్నట్లు.

“మహారాజుగారు మ హా రాణి గా ర్ని ప్రేమిస్తారు.

మహిషం మహిషిని ప్రేమిస్తుంది.

నువ్వు ఒకా నొక రైను ప్రేమిస్తావు!”

అలాగే—

నేను నీరజని ప్రేమిస్తున్నాను.

నీరజనే ఎందుకు ప్రేమించావు? అంటే నే నంత బాగా చెప్పలేను. నీరజ ఒక్కతే మా కాలేజీలో అమ్మాయి కాదు. మా కాలేజీ అమ్మాయిల్లో నీరజ ఒకతె. ఆమె పెద్ద అందగత్తె కాదు. ఆమె తండ్రి లజ్జాధికారి కాదు. ఆమెలో చెప్పుకోదగ్గ స్పెషాలిటీస్ ఏవీ లేవు. ఆ మాటకొస్తే మా కాలేజీలో ఆమె కన్నా ఎన్నోరెట్లు అందమైనవాళ్ళు, డబ్బున్న వాళ్ళు, ఇంకా ఎన్నోరకాల ఆధిక్యత ఉన్నవాళ్ళు చాలా మంది ఉన్నారు. వీళ్ళల్లో ఎవరైనా నేను ప్రేమించవచ్చు.

కాని వీళ్ళవరిసీ చూసినప్పుడు నా కనిపించని కొత్త భావాలేవో నీరజని చూడగానే నాకు కలిగేయి. ఆ భావాలన్నిటినీ భద్రంగా ఒక ముద్దగా చేసి దానికే నేను ప్రేమ అని పేరు పెట్టుకున్నాను. అది ప్రేమకాదని ఎవడైనా వాడవ కోసం అంటే దాన్ని ఖండించే శక్తి కూడా నాకు లేదు.

అసలు నీరజని చూసే దాకా ప్రేమనేది వొకటుందంటే నేను ఛస్తే నమ్మే వాడిని కాదు. ఎవడైనా ప్రేమించాడని తెలుస్తే వాడేదో చెయ్యకూడని పని చేసినట్లు భావించేవాడిని. దానికి తోడు వాళ్ళంతా రోజు కొక సినిమా చూసినట్లు అదేదో అలవాటులాగ రోజు కొక అమ్మాయిని ప్రేమిస్తుండేవాళ్ళు. దానితో ప్రేమంటే నాకు వొకరకమైన అసహ్యం కూడా

వేసేది. అయితే వాళ్ళందరినీ నిజంగా ప్రేమ కాదని నాకు బాగా తెలుసు. సరిగ్గా అటు వంటి సమయంలోనే నేను మొదటిసారి నీరజని చూడడం తటస్థించింది.

ఆమె పైనలియర్ బి.యస్సీలో కాలేజీలో చేరిన రోజే నాకు లేడీస్ వెయిటింగు రూము దగ్గర కనపడింది. చాలాసేపు అలాగే చూస్తూ ఉండిపోయాను. ఆ తర్వాత చాలాసార్లు ఆమెని చూడడానికి తాపత్రయ పడ్డాను. వెంటనే మాత్రం ప్రేమలో పడ్డాను.

ఒక అమ్మాయిని ప్రేమించడానిక్కా వాల్చిన కనీస అర్హతలన్నీ నా కున్నాయి. కాని వీటన్నిటికన్నా ప్రేమ ఫలించడానికి వొక ముఖ్యమైందేదో కావాలని నా ఉద్దేశ్యం. అదేమిటో చివరదాకా నాకూ తెలీలేదు.

నా యీ తాపత్రయమంతా కనిపెట్టినట్లు న్నాడు నా రూమ్మేటు చంద్రం. ఓ రోజున, “కాంపడీస్ నువ్వు కాని ప్రేమలో పడ లేదుకదా” అని అడిగాడు.

నాకు అబద్ధం ఆడాల్సిన అవసరం ఏమీ కనపడలేదు.

“అవును” అన్నాను.

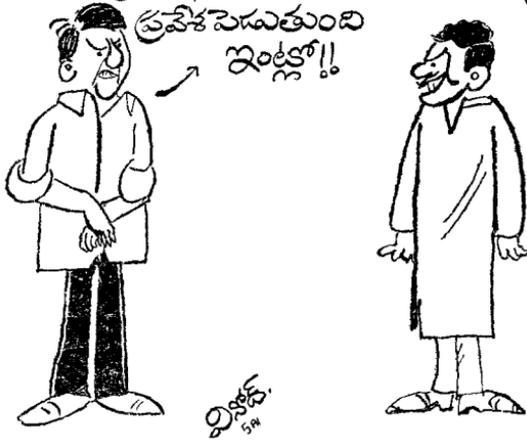
కళ్ళు పెద్దవిచేసి పిచ్చివాడిని చూసినట్లు నా వేపు చూసి, “ఏమిటీ” అన్నాడు.

నాకు చిరాకేసింది.

“ఏం నేను ప్రేమించ కూడదా?” అని అడిగేను.

“అబ్బే కాదని ఎవరన్నారు. ఈ

అసలు నా ఆవిడు పెద్దకొబళియనేత్ర
అయ్యుండెల్లంజోంమ్ - రోజుకు రోజును బిల్లు

భూమ్మీద పుట్టిన వాళ్ళెవరైనా మరెవరి నయినా సరే ప్రేమించవచ్చు” అన్నాడు వ్యంగ్యంగా.

“మరికనేం.”

“ఇంతకీ ఎవరో ఆ అమ్మాయి?”

“నీరజ” చెప్పేశాను.

ఇటువంటివి పబ్లిగా అనకూడదని నాకు తెలిదు. మరో నెల తిరిగేసరికల్లా నేను నీరజని ప్రేమిస్తున్నానన్న సంగతి కాలేజీలో అందరికీ నోటీసు బోర్డులో పెట్టినట్లు తెల్సిపోయింది. నీరజకి కూడా తెలిసిందేమో నాకు తెలిదు కాని, నాక్కన పడ్డప్పుడల్లా నా వైపు అదోలా చూసింది. ఆ ‘అదోలా’ చూడ్డాన్ని ప్రేమగా చూడడం అంటా రంటాడు వో సుబ్బారావు. నాకలా అనిపించలేదు.

పోతే యిలా నా ప్రేమ గొడవ

అందరికీ తెలియడం వల్ల వొక ఉపకారం కూడా జరిగింది. సాధారణంగా ఎటువంటి ఆడదాన్నయినా సరే తడుముకోకుండా ప్రేమించెయ్యడానికి కొంతమంది ఎప్పుడూ సిద్ధంగా ఉంటారు. అలాగే నీరజని ప్రేమించడానిక్కూడా బోలెడంత మంది ఉత్సాహం చూపించారు. కాని నా గొడవ విన్నాక మరీ “పాపం, మొదటిసారిగా ప్రేమించాడు, పోనే వాడికే వాదిలేస్తాం” అనుకున్నారో ఏమోగాని చాలామంది ‘విత్ డ్రా’ అయిపోయారు. కాని అంత చితో ఊరుకోకుండా నా పట్ల సుహృద్భావం ప్రకటించేసి నా ప్రేమని ఉద్ధరించడానికి కంకణం కట్టుకున్నారు. కనపడ్డప్పుడల్లా, “ఏవోయ్ ఎలావుంది నీ సంగతి” అనేవారు.

నాకు ఒళ్ళు మండినా పైకి తెలీనివ్వకుండా—

“ఏదో తమ దయవల్ల అలా ఉంది,” అనేవాడిని.

కావాలని కాకపోయినా చాలా సందర్భాల్లో నేను నీరజతో మాట్లాడేను. ఆ అమ్మాయి నవ్వుతూ నా కళ్ళల్లోకి చూస్తూ మాట్లాడేది. అటువంటిప్పుడు నా ప్రేమ నెలా చెప్పాలో అర్థం అయ్యేది కాదు.

“నీకు తెలీదు కాని, నీతో మాట్లాడుతున్నప్పుడు ఆమె కళ్ళల్లో ఉన్న మెరుపు నీ కృ-నపడలేదురా?” అన్నాడు చంద్రం.

నిజానికి నా కేమీ కనపడలేదు.

“లేదు. అయితే ఏమిటి?” అన్నాను.

“నిశ్చయంగా నీరజ కూడా నిన్ను ప్రేమిస్తోంది” అని తేల్చేశాడు.

కాని నాకా మాట మీద కొంచెం కూడా నమ్మకం కుదరలేదు. ఎందుకంటే నేనేమీ అంత గభాల్ని ప్రేమింపబడే గుణాలున్నవాడిని కాదాయె. అంచేత నాకు నీరజను చూడగానే కలిగే భావాలే ఆమెకీ నన్ను చూడగానే కలుగుతాయని ఏమిటి గ్యారంటీ” అదే వాడితో అన్నాను. దాంతో చంద్రుమని లేచి—

“నువ్వలా ఏవిటి గ్యారంటీ అంటూ కూర్చో. ఇహ అయినట్లే” అన్నాడు. నేను నిస్సహాయంగా చూశాను. వాడే జాలిపడి—

“పోనీ వో పని చెయ్యకూడదుట్రా. తీరిగ్గా కూర్చొని నీరజకో లవ్ లెటరు రాసి పారెయ్యి. దాంతో ఆడో యిదో తేలిపోతుంది” అని సలహా యిచ్చాడు.

నాకా సలహా ఎంత మాత్రం నవ్వు లేదు. అప్పటి దాకా నేనేదో ఆవిడ దృష్టిలో కొంత పెద్దమనిషిలా బతుకుతున్నాను. అందులోనూ యీ సినిమాల వల్లా, కథల వల్లా ప్రేమ బజారుపాలయింది. ప్రేమలేఖలు రాయడం మర్యాదస్తుల లక్షణం కాకుండా కేవలం జాలాయి పెద్దవల హాబీగా భావించబడుతోంది. మరలాటప్పుడు నేనూ అటువంటి పనొకటి చేసి ప్రేమ కలగకపోగా ఉన్న మంచి అభిప్రాయాల్ని చెడగొట్టుకోడానికి యిష్టపడ లేదు.

“మరెలాగరా?” అంటే—

“ఏమో” అన్నాను.

ప్రజలందరికీ నా ప్రేమ వో పెద్ద సమస్యగామారిపోయింది. దాన్ని ఎలా తేల్చాలా అని వాళ్ళు మధనపడుతున్న సమయంలోనే హఠాత్తుగా వొకటి జరిగింది.

ఒక రోజు పొద్దున్న నేను మామూలుగా కాలేజీకి వెళ్లాను. నీరజ కనపడి పలకరించి చేతికి వో కపరిచ్చింది, తీసి చూశాను. అది నీరజ పెళ్ళి కుభలేఖ. ప్రేమ ఎల్లప్పుడూ అవతలివ్వక్తి సుఖాన్నే కోరుతుందిట. నేనూ అదే కోరాను.

“కంగ్రాట్సులేషన్స్” అన్నాను.

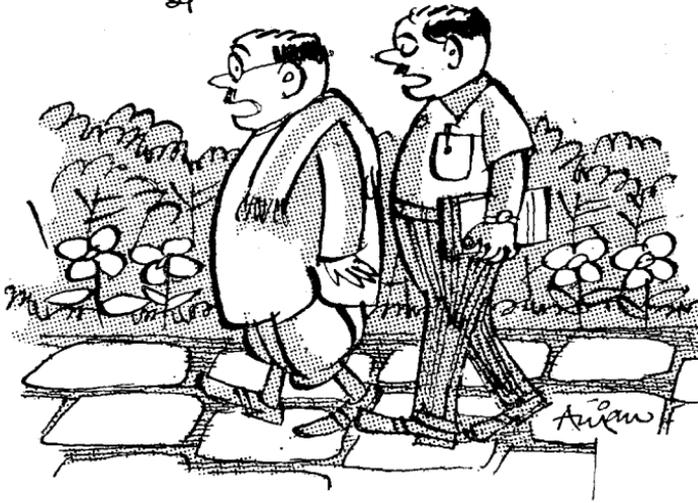
“ధేంక్స్” అని చతుక్కున వెళ్ళిపోయింది.

ఈ రోగా నా చుట్టూ నా ప్రేమ హితై భిలాషులంతా మూగి తలోమాటా వదిలారు.

“ఇదేమిట్రా ఇలా చేశావ్”

-పుంసంకలం
అంతా వొట్టి
మూడుతో!-

-లేదు-కరితమంది
బ్రహ్మచారులు
కూడా ఉన్నారు!!-

“ఎంతవని జరిగిందిరా!”

“హార్డ్ లక్ బోయ్!”

నేనేమీ మాట్లాడకుండా చిరునవ్వునవ్వి వెళ్ళిపోయాను. ఈవార్త నాకు చాలా బాధగా ఉన్నమాట నిజమే. కాని ఏం చెయ్యను. నే నామెను ప్రేమిస్తే ఆమె మరోడ్ని పెళ్ళి చేసుకోగూడదని ఎక్కడుంది.

“నువ్వు ఒకానొక రైను ప్రేమిస్తావు.

ఒకానొకరై ఇంకొకానొకర్ని ప్రేమిస్తుంది.”

* *

నీరజ పెళ్ళితో నాలో మార్పు వస్తుందని, బహుశా పెళ్ళిరోజు ముహూర్తం

పైముకి నేను ఆత్మహత్య చేసుకోవచులననీ, లేదా తర్వాత కాలేజీ మానెయ్యొచ్చుననీ, జీవితాంతం జుట్టూ, గెడ్డాలూ పెంచేసి చంకలో సారానీపా పెట్టుకూర్చోవచ్చనీ నా హితై భిలాషులంతా వాళ్ళ యధాకర్తని ఊహించారు. అంతే కాకుండా అప్పుడు నా పట్ల చూపించాల్సిన సానుభూతి సందేశాల్ని బట్టి వేసుకూర్చున్నారు.

కాని నేను ఏమీ జరగనట్లే మామూలుగా తిరుగుతూండడంతో వాళ్ళ ఊహలన్నీ దెబ్బతినేశాయి. వాళ్లు ఆ ఆశాభంగాన్ని భరించలేక పోవడంతో సానుభూతి పోయి కోపం వచ్చింది.

“వీడిబొంద, వీడికి ప్రేమేమిట్రా?

ఏదో స్టూడెంటున్నవాడు ప్రేమించలేదంటే బావుండదని అలా అన్నాడంతే. అంతేకాని వాడిది నిజమైన ప్రేమనుకున్నా వేమిటి?” అన్నారు కొందరు.

మరికొందరింకా లెగించి—

“అసలేం జరిగిందో తెలుసా? వీడు ఆ అమ్మాయి దగ్గర ప్రేమా అదీ అని వాగబోతే నీరజ చెప్పుతీసుకొట్టిందిట. దాంతో ఇంకావునై త్రలేదు మనవాడు” అని కూడా అన్నారు.

నే నివస్నీవిన్నా ఎవడినీ ఏమీ అన్నేదు. వీటివల్ల నీరజ కొచ్చిన నష్టంలేదు. నా కొచ్చిన నష్టం అంతకన్నాలేదు. నీరజ వెళ్ళయింతర్వాత కూడా కాలేజీకి వచ్చింది. ఆమెకి పరీక్షలో వో పార్టు పోయింది. నేను పాసయ్యాను.

కాని నేనుమాత్రం నీరజని ప్రేమించడం మానలేదు.

* * *

తరువాత నాలుగు సంవత్సరాలు తిరిగే సరికల్లా నేను యమ్. యస్సీ పూర్తిచేసి కాలేజీలో లెక్చరరుగా పనిచేస్తున్నాను. ఆ రోజు ఉదయం కాలేజీకి వెళ్లే సరికి పిన్ని పాలు రూము దగ్గర నీరజ కనిపించింది. ఆశ్చర్యపోయాను.

“ఏమిటిలా వచ్చారు?” అన్నాను.

“అయితే జ్ఞాపకం ఉన్నా నన్నమాట” అంది.

“అంత తేలిగ్గా మర్చిపోతాననుకున్నారా? ఇంతకీ ఎందుకొచ్చారో చెప్ప

లేదు”

“మీ కాలేజీలో డిమాన్ స్ట్రోలురు పోస్టు ఖాళీగా ఉందిట. అందుకోసం....” అంది.

అప్పటిదాకా నేను గమనించలేదు. నీరజ మొహాన బొట్టులేదు. చేతులకి బంగారు గాజులు మాత్రం ఉన్నాయి.

అయితే....నా కింక ఆలోచించడానికి భయం వేసింది.

“మా యింటికి వెళ్తారండీ” అన్నాను.

‘ఎందుకు’ అనలేదు నీరజ “పదండి” అంది.

ఆ రోజుకి లీవ్ పెట్టి నీరజతో ఇల్లు చేరాను.

అరువాత చెప్పింది నీరజ. ఆమెభర్త ఏడాది క్రిందట ఏక్విడెంటులో పోయేట్ట. తర్వాత తను పోయిన బి. యస్సీ. పార్టు మళ్ళీకట్టి పేసయిందిట. ఊరికే ఉండటం యిష్టం లేక ఉద్యోగం చెయ్యాలనుకుంటోందిట.

ఇల్లంతాచూసి—

“ఎవరూ కనపడరే?” అంది.

“ఎవరుకావాలి?” అన్నాను.

“మీ యావిడ” అంది.

“నేనింకా వెళ్ళిచేసుకోందే” అన్నాను.

“ఎందుకని?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది.

“ఏమో”

“ఇంకా ఎప్పుడు చేసుకుంటారు?”

అంది నవ్వుతూ.

నాకు చటుక్కున బుర్ర పనిచెయ్యడం ప్రారంభించింది.

-చేతులపై మాత్రమే
కట్టుమన్న నయ్యా కంపెండ్రి!

“నిన్నటిదాకా ఎవరైనా యీ ప్రశ్న పేసుంటే ఏమో అని చెప్పేవాడిని కాని యిప్పుడు మాత్రం చేసుకుంటాననే చెప్ప దల్చుకున్నాను” అన్నాను నవ్వుతూ.

“అదేమిటి?” అంది.

నాలో ఏదో ఉద్రేకం వచ్చింది. అంతకు ముందుదాకా నా ప్రేమకి కావాల్సిన అసలైం దేదో నా కప్పుడే తెలిసినట్లయింది.

“చూడు నీరజా! నేను చాలా సీరియస్ గా మాట్లాడుతున్నాను. విను.... నీకు తెలుసో తెలియదో కాని నేను నిన్ను మొదటిసారి చూసినప్పుడే ప్రేమించాను. ఇప్పటిదాకా ఆ ప్రేమలోనే ఉన్నాను. మొదటిసారి చేత కాక నిన్ను వదులుకున్నాను. కాని యింక యీసారికూడా మళ్ళీ అటువంటి రెలివి తక్కువపని చెయ్యదల్చుకోలేదు. నాసంగతి

నీకు తెలుసు. ఇది త్యాగంకాదు ... నా స్వార్థంమాత్రమే.. నీ కిష్టమేనా?” అన్నాను. నా వైపు పదినిమిషాలపాటు సూటిగా చూసి తలదించుకొని “మీ యిష్టం” అంది నీరజ.

నేను నీరజని పెళ్ళిచేసుకున్నాక మళ్ళీ చాలామంది చాలా రకాలుగా అన్నారు. కాని నేను అవేవీ వివేకస్థితిలో లేను. అవునుమరి.

నేను నీరజను ప్రేమిస్తున్నాను.
అంతేకాక—
నీరజ కూడా నన్ను ప్రేమిస్తోంది.
అందుకే—

“ప్రేమను ప్రేమించిన ప్రేమ ప్రేమచే ప్రేమించ బడిన ప్రేమను ప్రేమిస్తుంది.” అన్నారు శ్రీ. శ్రీ.